

Næringen, at fortsætte dem; thi det er jo uvist, om der er nogen Enke, naar Garveren døer, som kan drive Næringen efter ham, og Børn, som ere Garvere; men han bliver sat ud af Stand til at afhænde sit Garveri til Andre, det taber derved i Værdi, og det bliver maaffee vanskeligt for ham at faae Laan. Jeg vil gjerne troe, at den Bestemmelse, der blev givet i 1817, ikke hidtil har havt nogen synderlig Virkning i saa Henseende, da man har antaget, at der i paakommende Tilfælde ikke vilde være nogen Vanskelighed ved at erhøide Tilladelse til Næringens Fortsættelse. Men, gaaer Loven igjennem med den af Udvalget foreslaaede Ændring, da er der jo ingen Redning for Cieren af Garveriet, naar det ikke kan fortsættes af den Mand eller af den Familie, der har det i Cie paa den Tid Loven udkommer. Jeg skal iøvrigt med Hensyn til disse Garverier gjøre Udvalget opmærksom paa, at det flere Steder forekommer, at der var 13 Garverier, med Hensyn til hvilke Rettigheden ogsaa blev forbeholdt Enken og Børnene, men deres Tal var 23; og at det er idetmindste mig ubekendt, om de 5 andre Garverier, til hvis Fortsættelse, naar de nuværende Ciere vare uddøde, behøvedes speciel Tilladelse, ere ophørte. Det er muligt, at Comitæen har undersøgt dette; men, er det ikke Tilfældet, da er det uforsigtigt her at nævne Tallet 13 istedetfor 23. . . .

Formanden: Jeg turde maaffee tillade mig at gjøre den ærede Landsstingsmand opmærksom paa, at dette vistnok nærmest vedkommer § 2, som ikke nu er under Forhandling.

Orsted: Det er fuldkommen rigtigt, men det staaer i saa nøie Sammenhæng med § 1, at jeg troede, at det var fortere at anbringe det nu; idetmindste troer jeg, at det er aldeles uskadeligt.

Formanden: Den ærede Ordfører vil, troer jeg, gjøre en Bemærkning i Anledning af det af den ærede Taler Berørte.

Orsted: Derhos forekommer det mig mærkeligt, naar man viser en saadan Strengthed mod visse Næringsveie, at man da ikke viser den mod Slagterierne; thi det forekommer mig, at der ikke er nogen Næringsvei, hvorfra man

møder saa mange ubehagelige og vistnok skadelige Dunster, som fra Slagterierne paa Vesterbro. Det er blevet anført, at fra gammel Tid af have Slagterierne havt deres Plads paa Vesterbro; men det kan dog vistnok ikke være nogen Grund, naar man iøvrigt troer, at man kan gjøre indgribende Forfrister med Hensyn til Næringsveiene, og, naar det derhos bemærkes, at de have deres Afløb til Stranden, da maa det i al Fald være ved Hjælp af underjordiske Canaler; men det er et Factum, at man ikke kan passere Vesterbro nogen Sommeraften, uden at man afficerer af den høist ubehagelige Stank, som kommer fra Slagterierne, ligesom det ogsaa er vist, at mange Mennesker vilde boe paa Vesterbro, som nu ikke ville boe der, hvilket er til Skade for de andre Beboere og til Afbræk for Byen, da der kunde være for mange forskjellige Glasser af Samfundet behagelige og bequemere Bopæle, naar Slagterierne bleve bortflyttede, ligesom man ogsaa kunde vente, at flere og bedre Bygninger vilde blive opførte, naar man blev fri for Slagterierne. Hertil maa jeg endnu bemærke, at det er saa langt fra, at der i de vedkommende Bestemmelser ligger nogen særdeles Hjemmel for Slagterierne til at have denne Plads, men det har forlængst, saavidt jeg erindrer i 1814, været bestemt, at der skulde opføres et Slagterhuus paa et andet Sted i Nærheden af Vandet, hvor al Slagtning skulde foregaae. Dette Rescript har man vel sagt, blev hævet i 1820, men det troer jeg ikke er fuldkommen rigtigt, thi det blev kun udsat til bedre Tider; naar der viste sig bedre Tider, skulde denne Plan igjen tages under Overveelse, og om Tiderne vel ikke i alle Henseender ere bedre nu end dengang; saa ere de dog med Hensyn til Midlerne til at foretage sige Foranstaltninger bedre. Just i den Periode, da hiin Resolution udkom, vare nemlig Næringsveiene og det hele Erhverv i Kjøbenhavn i høi Grad trykkende. Afgifterne vare netop fra 1818 af, paa Grund af den da indtraadte Forbedring af Pengeværdien, og da adskillige Udgifter, som vare contraherede i Navneværdi, skulde dækkes ved Skatter, særdeles byrdefuld; der var derfor hos Byens Dyrighed stor Iver for at blive fri for disse indskrænkende Bestemmelser, og